

людини і громадянина, що впливає з практичної необхідності правильного визначення цілей антикорупційної політики, причому вказана ціль вбачається основною в побудові антикорупційної системи в будь-якій демократичній, правовій державі.

Перелік використаних джерел

1. Демянчук В.А. Адміністративно-правові засади реалізації антикорупційної політики в Україні. Дис. .. док-ра юрид.наук 12.00.07 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право, Дніпро, 2018. с. 492 с.

2. Про засади запобігання і протидії корупції : Закон України від 7 квіт. 2011 р. № 3206-VI. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/3206>

3. Лашкет С. Протидія корупції в Україні: сучасний стан, проблемні питання та шляхи їх врішення. *Збірник наукових праць Національної академії СБ України*. 2014. № 52. С. 99–106.

Андрій Сороківський

*студент магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНИХ ЗЛОЧИНІВ

Рівень злочинності в економічній сфері є величезною загрозою національній безпеці України. Динаміка такого роду злочинності виявляє з року в рік неухильну тенденцію до зростання. Це сприяє посиленню соціально-економічних дисбалансів в країні та вимагає негайного реагування відповідних органів державної влади.

Значні прогалини в регулюванні економічних відносин, неефективність контролю за сферою державних закупівель, лобювання інтересів конкретних виробників, низька ефективність ужитих державою антикорупційних заходів і відсутність комплексної нормативно-правової бази протидії економічній злочинності призводять до неефективності спорадичних антикриміногенних заходів у вказаній сфері [4, с. 117].

Загалом, економічний злочин є протиправним діянням, яке вчиняється в сфері економіки із зловживанням влади, маючи на меті одержання економічної вигоди.

Варто виокремити такі основні ознаки економічного злочину [2]:

- характеризується зловживанням влади;
- має високу латентність;

- має майновий характер;
- характеризується використанням легальної та нелегальної господарської діяльності.

Фактором, котрий приваблює злочинців здійснювати економічний злочин виступає розвиток кризових ситуацій в економіці, факт боротьби за економічну владу, що дає можливість розширення застосування кримінальних способів заволодіння такою та здійснення протиправних діянь у сфері економіки. У криміналістичній літературі виділяють ряд протиправних діянь, які складають економічні злочини: порушення антидемпінгового законодавства (що вказує на злочини, пов'язані із порушенням правил вільної конкуренції); шахрайство, випуск недоброякісної продукції (злочини, які порушують права споживачів); шахрайство з цінними паперами, бухгалтерською документацією, фіктивне банкрутство, використання підроблення банківських документів (злочини, які ґрунтуються на зловживанні інвестиціями, депозитним капіталом, які завдають значні збитки акціонерам, кредиторам, тощо) [3].

Головними особливостями економічних злочинів є:

- маскування під законну економічну діяльність;
- вміння злочинців пристосовуватись до нових форм і методів підприємницької діяльності;
- досконале володіння ринковою ситуацією;
- використання прогалин чинного законодавства, яке регулює підприємницьку діяльність [1, с.103].

Умовно обставини, які сприяють поширеності антисоціального економічного поведіння розподіляють на дві групи: організаційно-господарські та соціально-психологічні.

Також причинами масштабності злочинів у сфері економіки є соціально-економічна криза та політичні протиріччя в державі, тому організація ефективної системи протидії економічній злочинності можлива за єдності соціальних і кримінально-правових заходів.

Перелік використаних джерел

1. Олашин М. М. Економічна злочинність: причини поширення і шляхи подолання. *Європейські перспективи*. № 7, 2015. С. 102 – 106.

2. Скакун Т. О. Економічні злочини: сутнісні ознаки та криміналістичний аналіз їх вчинення. *Ефективна економіка*. 2018. № 3. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2018/155.pdf (дата звернення: 16.10.2020).

3. Харко Д. М. Кримінологічні проблеми щодо визначення поняття та ознак сучасної економічної злочинності як фактора тінізації економіки

України. URL: <http://www.apdp.in.ua/v55/119.pdf> (дата звернення: 15.10.2020).

4. Юртаєва К. В. Сучасні тенденції економічної злочинності в Україні. *Вісник кримінологічної асоціації України*. 2018. № 2 (19). С. 109 – 119.

Михайло Статкевич

*студент магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

Петро Декайло

*ст. викладач кафедри кримінального права і процесу,
економічної безпеки та правоохоронної діяльності
Західноукраїнського національного університету*

ФОРМИ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ НЕЗАКОННОГО ОТРИМАННЯ КРЕДИТУ

Необхідність в зверненні до спеціальних економічних знань виникає з початку проведення перевірки повідомлення про незаконне отримання кредиту, провадження попереднього розслідування до судового розгляду матеріалів кримінальної справи включно, причому кожній стадії процесу властиво використання таких знань в тій чи іншій переважної формі.

Залежно від правової регламентації розрізняють непроцесуальні і процесуальні форми використання спеціальних знань при розслідуванні злочинів. Непроцесуальні форми часто називають організаційними (організаційно - тактичними). У наукових роботах і на практиці терміни «непроцесуальні форми», «організаційні форми» та «організаційно - тактичні форми» використання спеціальних знань вживаються як взаємозамінні [4, с. 69]. Однак, в більшості випадків на практиці форми використання спеціальних знань, вироблені практикою і регламентовані підзаконними актами, називаються непроцесуальним, а регламентовані кримінально - процесуальним законом, – процесуальними.

Як зазначає Волинський А. Ф., доцільність розмежування непроцесуальних і процесуальних форм використання спеціальних знань очевидна. Таке розмежування має важливе значення для правильного розкриття характеру правовідносин, що виникають при їх використанні (наприклад, між оперативним співробітником і